

İman ilmini öğrenmenin âdâbı

İrfan Bey: “Risâle-i Nur’u okumanın ve dinlemenin âdâbı üzerinde durur musunuz?”

İlim öğrenmek farzdır. Kur’ân birçok âyetinde bize ilmi, öğrenmeyi¹, okumayı, düşünmeyi, akıl erdirmeyi, tefekkür etmeyi, öğrendiklerini yaşamayı², öğrendiklerini öğretmeyi³ teşvik eder, tavsiye eder, emreder.

Hiç şüphesiz ilmin başı Allah’ı bilmektir.

Peygamber Efendimiz’e (asm) soruldu ki: “Ya Resûlallah! En efdal amel hangisidir?”
Resûl-i Ekrem (asm):

“Allah’ı bilmektir!” buyurdu. Denildi ki:

“Hangi bilgiyi kast ediyorsunuz?”

Peygamber Efendimiz (asm):

“Allah’ı noksan sıfatlardan münezzeh, kemâl sıfatlarla muttasif olarak bilmeyi kast ediyorum!” buyurdu.

Bu defa soruldu ki:

“Biz amelden soruyoruz; siz ilimden cevap veriyorsunuz!”

Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm):

“Allah’ı bilerek yapılan az amel fayda verir. Fakat Allah bilinmeden yapılan çok amel fayda sağlamaz” buyurdu.⁴

Risâle-i Nur baştan sona iman ilmidir, Allah’ı bilmek ilmidir. İman ilmini öğrenmek için dört ayrı koldan hareket ederiz: Okumak, dinlemek, derslere devam etmek, öğrendiğin ile amel etmek.

Şüphesiz okumak üzerinde çok sık durmalıyız. Şahsî okumalar bizi biz yapan temel harçların başında gelir. Bizi yoğurur, bizi öldürür, bizi erdirir. Çünkü muhatap doğrudan nefsimizdir. Doğrudan nefsimizi muhatap alarak, açıklıkla ve ihtiyaç duyarak okumak, ihtiyaç hissettiğimiz her an okumak, bütün boş vakitlerimizi okumak lehine zaptetmek, bütün boş işlerimizi okumak lehine bırakmak, okumaya daha çok zaman

ayırarak öncelikle atmamız gereken adımlardan. Okumaya vakit namazların ardından başlamalı, bütün benliğimizi satırlar arasında hissetmeli, eritmeli; kendimizi orada bulmalı ve sırf Allah rızası için okumalıyız.

Bedüzzaman'ın beyan ettiği dört ihlâs düsturu gerek şahsî okumalarımız için, gerekse öğrendiklerimizi yaşamamız için çok ehemmiyetlidir. Bu düsturlar hem daire içi ihlâs ve uhuvvetin muhafazası, hem hizmette muvaffakiyet ve verimliliğin artması, hem Allah'ın rızasını tahsil, hem de iman ilminden azamî feyiz ve bereketi almamız için birer altın prensip hüviyetindedir. Bu düsturları kısaca hatırlayalım:

1- Amelimizde tek hedefimiz Allah'ın rızasını kazanmak olmalıdır. Eğer O razı ise, bütün dünya küsse de ehemmiyet verilmemelidir. Ateşe atılmak üzereyken, kendisine yardım etmek için gelen meleğe Hazret-i İbrahim'in (asm), "Eğer Rabb'im razı ise, bu bana yeter! Bana Allah yeter! O ne güzel Vekîl'dir!" beyanındaki ihlâs, sadâkat ve bağlılığı hatırlamamız bu makamda bize yeter.

2- Kur'ân hizmeti esnasında, bu hizmeti yürüten kardeşlerimizi tenkit etmemek, onların üstünde faziletimizi "satarcasına" gıpta damarını tahrik etmemek ihlâs için önemli bir düsturdur. Bunu sağlamak için îmân ilmini öğrenmek üzere gelen herkese kucağımızı açmak, tevâzû noktasında âdetâ bir "toprak kesilmek", Kur'ân'ın; Ashab-ı Kiramın (ra) ve Müslüman'ların sıfatı olarak saydığı ve övdüğü, "kendi aralarında merhametli"⁵ veya "mü'minlere karşı alçakgönüllü"⁶ olma vasfını tam yaşamak veya yaşama gayreti içinde olmak lâzımdır.

3- Bütün kuvvetimizi ihlâsta ve hakta bilmeliyiz.

4- Kardeşlerimizin meziyetlerini ve faziletlerini kendimizde bilmeli ve onların şerefleriyle şükrederek iftihar etmeliyiz.⁷

Allah'ın izzet ve azametini, tevhid ve celâlini ve sair iman esaslarını öğrendiğimiz Risâle-i Nur dersleri esnasında; mümkün mertebe aklen, fikren, kalben, hissen ve bütün hücrelerimizle derste, sayfalar ve satırlar arasında hazır bulunmalı ve konuya kendimizi vermeliyiz. Öyle ki, ders esnasında bizim yanımızda melekler de hazır bulunmakta ve bütün o yüksek manzarayı, bütün o sözleri, bütün o tesbih, tekbir, tehlil, tahmid, istek, duâ ve istiğfar ifadelerini ve kalbimizin bütün sâfiyetini resmederek Cenâb-ı Hakk'a takdim etmekte, hüsn-ü şehâdetinde bulunmaktadırlar.

DUÂ

Ey Veliyy-i Vekil! Amellerimde rızanı, emellerimde rahmetini, kulluğumda feyzini, duâmda icabetini, işlerimde tevfikini esirgeme! Dinimde sa'yü gayret, himmetimde

bereket, hizmetimde sadakat, davamda istikamet nasip eyle! Müslüman'ı Müslüman'a kardeş kıl! Kardeşler arasında tefani sırrını ikame eyle! Kusurlarımızı affet! Âmin!

Dipnotlar:

1- Zümer Sûresi, 39/9.

2- Fâtır Sûresi, 35/28.

3- Bakara Sûresi, 2/283.

4- Gazâlî, İhyâ, 1/23.

5- Fetih Sûresi, 48/29.

6- Mâide Suresi, 5/54.

7- Lem'alar, s. 164-166.